

Jutjat Social núm. 33 de Barcelona

Avinguda Gran Via de les Corts Catalanes, 111, edifici S, pl. 1 - Barcelona
08075 Barcelona

Tel. 938874580
Fax: 938844937
A/e: social33.barcelona@xij.gencat.cat

NIG 0801944420198001962

Seguretat social en matèria de prestacions 57/2019 A

Matèria: Prestacions

Entitat bancària: **Banc de Santander**

Per a ingressos en caixa, concepte: 5233000000005719

Pagaments per transferència bancària: IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274

Beneficiari: Jutjat Social núm. 33 de Barcelona

Concepte: 5233000000005719

Part demandant/executant: [REDACTED]

Advocat/ada: Marta Serra Diaz

Graduat/ada social:

Part demandada/executada: INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL (INSS)

Advocat/ada:

Graduat/ada social:

SENTÈNCIA NÚM. 455/2019

Barcelona, 4 de desembre de 2019.

[REDACTED] del Jutjat del Social núm. 33 de Barcelona, he vist les presents actuacions del present procediment seguides a instància de [REDACTED] contra l'INSTITUTO NACIONAL de la SEGURIDAD SOCIAL (INSS), en reclamació d'Incapacitat Permanent.

Dicto la present resolució en base als següents,

ANTECEDENTS DE FET

1r.- El dia 18/01/2019 va tenir entrada en aquest Jutjat la demanda formalitzada a instància de la part actora en la que, fonamentant els fets que es descriuen detalladament en aquest escrit, sol·licitava el dictat d'una sentència per la qual es declarés a la treballadora demandant en situació d'incapacitat permanent en el grau d'Absoluta per a tot tipus de treball, derivada de malaltia comuna i sense possibilitat raonable de recuperació.

2n.- Es va admetre a tràmit la demanda i es va citar a les parts per celebrar l'acte del judici el dia 2/12/2019; en aquesta data van comparèixer les parts que consten degudament identificades davant la Lletrada de l'Administració de Justícia. Obert l'acte, que va ser enregistrat, la part demandant es va ratificar en

Codi Segur de Verificació

Signat per

Doc. electrònic garantit amb signatura-e Adreça web per verificar: <https://secat.justicia.gencat.cat/AP/consultarCSV.html>

Data i hora 04/12/2019 14:01

l'escrit de demanda i l'Entitat demandada es va oposar en els termes que consten en la preceptiva gravació; en fase probatòria es van practicar les proves proposades per les parts, consistents en tenir per reproduït l'expedient administratiu, documentals i la pericial de l'actora, amb el resultat que consta a l'esmentada acta; en conclusions les parts van reiterar les seves peticions i el judici va quedar vist per a dictar sentència.

3r.- En la tramitació del judici s'han observat totes les normes processals de caràcter essencial aplicables al cas.

FETS PROVATS

PRIMER.- Mitjançant Resolució de l'INSS de data 22/06/2018, es va determinar que la treballadora demandant, [REDACTED], titular del DNI núm. [REDACTED] i amb data de naixement [REDACTED] no corresponia declarar-la en cap grau d'incapacitat permanent derivada de malaltia comuna per no reunir els requisits de grau suficient d'incapacitat permanent. La seva professió habitual és la d'administrativa-logística, la base reguladora de la prestació és de 1.703,81.-€ mensuals i els efectes, en el seu cas, de del 24/05/2018. L'actora acredita el període de cotització necessari per tenir dret a les prestacions d'invalidesa.

SEGON.- La demandant va formalitzar Reclamació Prèvia contra aquella decisió de l'Entitat Gestora, sol·licitant una nova valoració del quadre patològic que pateix i el conseqüent dictat d'una nova resolució per la qual se li reconegues en situació d'incapacitat permanent. La Direcció Provincial de l'INSS va desestimar novament aquesta proposta el 28/12/2018, esgotant amb aquest tràmit la via administrativa.

TERCER.- L'actora pateix el següent quadre clínic: Artritis reumatoidea seropositiva i erosiva de llarga evolució. Fibromiàlgia i síndrome de fatiga crònica (SFC). Poliartrosi. Osteoporosi vertebral. Tendinopatia crònica maneguí rotatoris espatlla dreta. Trastorn ansiós depressiu reactiu.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Mitjans de prova que s'han tingut en compte per a la constatació dels fets declarats provats i objecte del debat.

En primer lloc, i tal com estableix l'article 97.2 del text processal de la LRJS, es fa constar que els fets provats s'han deduïts de la prova documental mèdica aportada per les parts, però sobretot el que s'ha valorat, fonamentalment per a poder contrastar els fets referits en tercer lloc, han estat: el dictàmens tècnics

facultatius de la sanitat pública (medicina general i especialistes) que consten units a l'expedient administratiu, així com les valoracions mèdiques aportades per les respectives parts en els seus rams de prova, coincidint tots en la existència d'un quadre patològic com el descrit en el Fet Provat Tercer, si bé divergent respecte el grau de severitat de les seqüeles i les limitacions que comporten.

En especial s'ha tingut en compte per arribar a les conclusions que consten al final d'aquesta resolució, l'informe i les extenses explicacions realitzades pel perit que ha declarat en l'acte de vista [REDACTED] document que ha quedat unit a les presents actuacions (Doc. 1 del ram de prova de l'actora) en haver efectuat un acurat recull dels diagnòstics de les dolències que pateix l'actora.

SEGON.- Criteris generals respecte la valoració del grau de discapacitat que reclama el / la demandant.

Es discuteix en aquest procediment la valoració que ha fet el servei d'Avaluacions Mèdiques que ha estat ratificat i defensat per l'entitat demandada en la seva resolució, que si be ratifica en part el quadre clínic descrit per la part actora en la seva demanda, no obstant, no considera suficientment rellevants les patologies que pateix [REDACTED], per tal de ser declarada en situació d'invalidesa permanent.

Diguem per endavant que és clar que no estem en un debat estrictament jurídic, doncs no tant sols s'examina la capacitat de treball o la residual de la persona demandant, sinó que també es tracta de diferents valoracions, en base a diagnòstics mèdics, d'unes taules i graus sobre els que un jurista té poca cosa a dir. Ara bé, com sigui que s'ha de resoldre a les qüestions plantejades per les parts, i el legislador ha previst que sigui en seu judicial on s'hagi de fer la corresponent valoració del grau de discapacitat d'una persona, això fa que aquest magistrat ha de combinar les diferents valoracions, sense modificar-les, però fent un exercici de coherència i de lògica, d'acord amb els plantejaments formalitzats per les parts, o millor dit, dels informes mèdics que consten a les actuacions.

TERCER.- El Reial Decret Legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei General de la Seguretat Social, amb entrada en vigor el 02/01/2016 el seu article 193 estableix:

"1. La incapacitat permanent contributiva és la situació del treballador que, després d'haver estat sotmès al tractament prescrit, presenta reduccions anatòmiques o funcionals greus, susceptibles de determinació objectiva i previsiblement definitives, que disminueixin o anul·lin la seva capacitat laboral. No obstarà a tal qualificació la possibilitat de recuperació de la capacitat laboral de l'incapacitat, si l'esmentada possibilitat s'estima mèdicament com incerta o a llarg termini."

La Disposició transitòria vint-i-sisena del mateix text, amb la rúbrica qualificació

Doc electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejusticia.gencat.cat/AP/consultasCSV.html>
Codi Segur de Verificació: [REDACTED]
Signat per: [REDACTED]
Data i hora: 04/12/2019 14:01

de la incapacitat permanent, en el seu punt ú estableix:

“El que es disposa a l'article 194 d'aquesta llei únicament serà d'aplicació a partir de la data en què entrin en vigor les disposicions reglamentàries a què es refereix l'apartat 3 de l'esmentat article 194. Fins que no es desenvolupi reglamentàriament l'esmentat article serà d'aplicació la següent redacció:

«Article 194. Graus d'incapacitat permanent.

1. La incapacitat permanent, qualsevol que sigui la seva causa determinant, es classificarà d'acord amb els següents graus:

- a) Incapacitat permanent parcial per a la professió habitual.
- b) Incapacitat permanent total per a la professió habitual.
- c) Incapacitat permanent absoluta per a tot treball.
- d) Gran invalidesa.

.../...

5. S'entendrà per incapacitat permanent absoluta per a tot treball la que inhabiliti per complet el treballador per a tota professió o oficio.../...»”

Es a dir, la declaració d'una incapacitat permanent, exigeix la concurrència de dos elements: a) l'existència d'unes lesions la gravetat de les quals en si mateixa pugui determinar certes limitacions a qui les pateix; b) la connexió entre les esmentades lesions i el treball exercit per qui les sofreix, la qual cosa obliga, en primer lloc, a tenir en compte o examinar les activitats bàsiques que configuren la seva professió habitual per a tal de mesurar l'abast del seu impediment. D'aquesta manera, posades en relació lesions i tasques a exercir pel treballador/a, es pot arribar a concloure si les exigències psicofísiques de la seva feina són o no incompatibles amb el seu estat de salut i, per tant, determinen la seva ineptitud per a continuar executant-lo en les condicions en les quals venia exercint-lo fins a la manifestació d'aquelles, qualificant legalment aquest estat de salut, si fos el cas, com a incapacitat permanent i valorant aquesta situació en algun dels graus enumerats a l'art. 194.

QUART.- Incapacitat Permanent Absoluta per a qualsevol tipus de treball.

L'article 193.5 del Reial Decret Legislatiu 8/2015 de 30 d'octubre, que aprova el Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, segons la redacció de la Disposició transitòria 26a. de la mateixa norma, determina que s'entendrà per incapacitat permanent absoluta per a tot treball com la situació de qui presenta reduccions anatòmiques o funcionals greus que l'inhabilitin per complet per a tota professió o ofici. En aquest sentit, s'ha de tenir en compte que l'absència d'habilitat s'interpreta com la pèrdua de l'aptitud psicofísica necessària per a poder desenvolupar una professió en condicions de rendibilitat empresarial, i, per tant, més que atendre a les lesions, hem d'atendre a les limitacions que les mateixes representin amb vista al desenvolupament de qualsevol activitat laboral amb professionalitat i amb unes exigències mínimes de continuïtat, eficàcia, diligència, rendiment i atenció, aptituds indispensables en el més senzill dels oficis i en l'última de les categories professionals que ofereix el mercat del treball,

Codi Segur de Verificació

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejusticia.gencat.cat/IA/P/consulte/CSV.html>

Signat per

Data i hora 04/12/2010 14:01

excepte, clar està, que s'exerciti un singular afany de superació i un autèntic esperit de sacrifici per part del treballador, al que s'hauria d'afegir un intens grau de tolerància per part de l'empresari, doncs, en cas de no coincidir aquestes dues parts, és difícil entendre com a relacions laborals normals aquelles que tinguin aquest seguit de carències.

La valoració de les lesions de la part actora en relació amb l'exercici de qualsevol activitat laboral han de ser contrastades en base el quadre clínic que ha estat reflectit específicament en els en el Fet Provat Tercer.

CINQUÈ.- Incapacitat Permanent Total per a la professió habitual.

L'article 194 del RDL 8/2015, de 30 d'octubre pel qual es va aprovar el text refós de la Llei General de la Seguretat Social (LGSS) determina que la configuració de la incapacitat permanent total en l'ordenament jurídic de la Seguretat Social és de caràcter eminentment professional, és a dir, unes mateixes lesions poden ser o no incapacitants en funció de quins siguin els requeriments de la professió habitual de qui les pateix. En aquest context, s'entendrà per incapacitat permanent total per a la professió habitual la que, atenent a les minves funcionals i/o anatòmiques derivades de les lesions o malalties que pateixi el/la treballador/a, l'inhabilitin per a la realització de totes o de les fonamentals tasques de la seva professió, sempre que pugui dedicar-se a altra diferent, ja que aquest grau no significa només una disminució del rendiment, propi de la incapacitat parcial, sinó una impossibilitat de continuar treballant en la que és seva activitat habitual. En aquest sentit, s'ha de tenir en compte que l'aptitud per a desenvolupar amb normalitat una activitat laboral implica la facultat de portar a terme les tasques inherents amb professionalitat i amb unes exigències mínimes de continuïtat, eficàcia i rendiment, descartant l'opció d'executar la feina habitual de forma esporàdica o intermitent.

El dictamen mèdic de la SGAM de data 24/05/2018 considera que cap de les concretes patologies que van ser diagnosticades i posteriorment recollides per la Resolució de l'INSS que s'impugna, no comporten una limitació funcional rellevant i suficient per a incapacitar a la treballadora en la realització de les tasques bàsiques de la seva professió habitual, doncs si bé recull una part significativa del quadre clínic que pateix, no obstant, considera que, des del punt de vista físic, presenta un funcionalisme conservat, i des de la valoració psíquica, no s'aprecia cap limitació psicofuncional.

SISÈ.- A continuació es raonaran els motius pels quals s'ha arribat a la conclusió exposada a la premissa fàctica:

Tal com ha quedat acreditat, la part demandant està afectada de la patologia física i psíquica que s'ha descrit en el Fet Provat Tercer. Aquest quadre clínic, especialment rellevant i al presents efectes per la repercussió que comporta l'artritis reumatoidea seropositiva i erosiva de llarga evolució que, segons ha explicat el perit d'aquesta part, és una malaltia que cursa de forma episòdica, afecta a les articulacions provocant inflamacions i un quadre de fatiga. És un quadre clínic de llarga evolució, doncs es va detectar l'any 2014. Inicialment no

va haver una bona resposta terapèutica a l'Hospital del Sagrat Cor, derivant-se posteriorment a l'Hospital de sant Pau. És una malaltia autoimmunitària. Se li va practicar un tractament biològic per intentar bloquejar la proteïna que li provoca la autoimmunització, malgrat que aquest tractament presenta efectes secundaris, entre els quals es troben els riscos de contreure infeccions. El doctor ha explicat que malgrat el dictamen de la SGAM on es diu que l'artritis reumatoidea està en fase de remissió, aquest concepte (remissió) no es pot confondre amb el de curació, ni tampoc es pot entendre que la malaltia hagi retrocedit, doncs, segons el seu criteri, els paràmetres de l'afectació no han millorat.

De la documentació clínica aportada, especialment de l'Hospital de Sant Pau, es constata que juntament amb el diagnòstic abans descrit, també presenta l'actora hiperalgies generalitzades "tipus fibromiàlgia". Respecte aquesta simptomatologia, el criteri jurisprudencial majoritàriament seguit considera que el seu diagnòstic no determina automàticament el reconeixement d'un grau d'incapacitat permanent, sent necessari, a més del diagnòstic diferencial, la constància de dades tals com el nombre de punts gallet positius, el temps d'evolució de la malaltia, el tractament o tractaments específics prescrits a l'afectada o la resposta als mateixos, així com, i essencialment, el nivell de repercussió funcional en el seu cas concret, ja que, com és sabut, la fibromiàlgia no només incideix de forma diferent segons les persones, sinó que també varia la repercussió funcional en la mateixa persona d'un dia a altre, i fins i tot en funció de les hores del dia, podent provocar des de la més absoluta de les incapacitats fins a una irrellevant repercussió funcional amb un tractament farmacològic adequat (STSJ Catalunya STSJ, del 03 de novembre del 2010).

En el present cas en el Doc. núm. 3 emès per l'Hospital de Sant Pau el 6/02/2019, es diu que la fibromiàlgia de la demandant està en tractament, sense que consti cap dada més al respecte. La valoració efectuada pel perit que ha comparegut, després d'efectuar el test de valoració funcional de fibromiàlgia i SFC, si bé resulta indicatiu, no obstant no s'acredita el grau amb cap paràmetre que pugui acreditar la seva objectivitat, com pot ser la resposta que està tenint el tractament de l'hospital abans referenciat. Tanmateix, no apareix en cap dels informes acompanyats de la sanitat pública la referència al SFC.

De les altres seqüeles físiques descrites en el Fet Provat Tercer, (poliartrosi, osteoporosi vertebral, tendinopatia crònica maneguí rotatoris espatlla dreta), si bé algunes d'aquestes han de ser considerades com a normals en persones de 60 anys, no obstant, tampoc comporten cap grau de severitat que comportin una limitació funcional significativa. També consta que presenta una simptomatologia ansiosa-depressiva, alteració psico-emocional que ve associada a un trastorn del son, però tampoc s'acredita sobre aquest extrem un grau d'incidència significatiu.

Així doncs, respecte les anteriors consideracions, atenent especialment a la presència d'un quadre d'artritis reumatoidea seropositiva de llarga evolució degudament acreditat pels informes clínics aportats i per les explicacions donades pel perit d'aquesta part, considero que l'actora està afectada per un grau de discapacitat que l'impedeix realitzar, amb un mínim rendiment, constància i eficiència, les tasques bàsiques de la seva professió com

Codi Segur de Verificació

Doc electrònic garantit amb signatura-e Adreça web per verificar: <https://ejcaj.justicia.gencat.cat/AP/consultaCSV.html>

Signat per

Data i hora 04/12/2019 14:01

administrativa-logística, però no s'ha acreditat que aquest impediment físic, que sent notable actualment, comporti una absoluta neutralització laboral de la treballadora que l'impedeixi realitzar qualsevol altre treball en altres professions més lleugeres que la seva habitual.

Atenent als arguments exposats, no havent acreditat tots els motius de la incapacitat que es reclama, cal estimar parcialment la present demanda i considerar que l'actora està afectada d'una Incapacitat Permanent en grau Total i no pas Absoluta com es postula.

SETÈ.- Recurs.

La sentència d'aquest Jutjat resolent el present litigi en la qual s'ha discutit el grau d'invalidesa pot ser recorreguda en suplicació davant la seu de la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (art. 191.3.c LRJS).

Vist els preceptes citats i altres de general aplicació,

DECIDEIXO:

Estimar parcialment la demanda presentada per [REDACTED] contra l'INSTITUTO NACIONAL de la SEGURIDAD SOCIAL (INSS), sobre invalidesa permanent i, en conseqüència, declaro que la demandant té una Incapacitat Permanent en grau de Total per a la seva professió administrativa-logística, derivada de malaltia comuna, amb una base reguladora de 1.703,81.-€ i amb efectes des del 24/05/2018, condemnant a l'ens gestor a pagar a la part actora aquesta prestació, amb els mínims, les millores i les revaloritzacions legalment procedents.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts, fent-los saber que es pot interposar recurs de suplicació davant la Sala social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, anunciant-lo davant aquest Jutjat per compareixença o per escrit en el termini dels cinc dies hàbils següents a la notificació de la present decisió.

Així ho mano i signo.

Codi Segur de Verificació

Signat per

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejcat.justicia.gencat.cat/JP/consultarCSV.html>

Data i hora 04/12/2019 14:01

